

BETÆNKNING

Afgivet af Revisionsudvalget

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om godkendelse af Landskassens regnskab for 2014

Afgivet til forslagens 2. behandling

Revisionsudvalget har under behandlingen bestået af:

I perioden fra 27. maj 2015 til udvalgets ny-konstituering den 25. september 2015:

Medlem af Inatsisartut, Randi V. Evaldsen, formand
Medlem af Inatsisartut, Suka K. Frederiksen, næstformand
Medlem af Inatsisartut, Jens-Erik Kierkegaard
Medlem af Inatsisartut, Agathe Fontain
Medlem af Inatsisartut, Per Rosing-Petersen

I perioden fra 25. september 2015 til 5. november 2015:

Medlem af Inatsisartut, Randi V. Evaldsen, formand
Medlem af Inatsisartut, Agathe Fontain, næstformand
Medlem af Inatsisartut, Jens-Erik Kierkegaard
Medlem af Inatsisartut, Ineqi Kielsen
Medlem af Inatsisartut, Aqqaluaq B. Egede

Den 4. november 2015, tiltrådte Randi V. Evaldsen som Naalakkersuisoq for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel, i forbindelse med en rokering i Naalakkersuisut, foranlediget af Naalakkersuisoq for Finansier og Råstoffer, Andreas Uldums sygeorlov. Ved Randi V. Evaldsens udtræden af Revisionsudvalget indtrådte Poul Hansen i udvalget. Ved ny-konstituering den 5. november 2015, blev Jens-Erik Kirkegaard valgt som formand og Agathe Fontain som næstformand for udvalget.

Fra den 5. november 2015, har udvalget bestået af:

Medlem af Inatsisartut, Jens-Erik Kierkegaard, formand

Medlem af Inatsisartut, Agathe Fontain, næstformand

Medlem af Inatsisartut, Poul Hansen

Medlem af Inatsisartut, Ineqi Kielsen

Medlem af Inatsisartut, Aqqaluaq B. Egede

Revisionsudvalget har efter 1. behandlingen den 11. marts 2015 gennemgået beslutningsforslaget om godkendelse af Landskassens regnskab for 2014.

1. Indledning:

Revisionsudvalget afholdt i slutningen af juni måned 2015, regnskabsseminar vedrørende Landskassens regnskab 2014. Udvalget har fremsendt en række spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. de regnskabsmæssige forklaringer og vedr. Naalakkersuisuts bemærkninger til revisionsprotokollatet. Nærværende betænkning indeholder Uddrag af revisionsprotokollater, uddrag af udvalgets spørgsmål til Naalakkersuisut samt Naalakkersuisuts bemærkninger og svar hertil. Udvalget vedlægger bagvedliggende korrespondance, som bilag til betænkningen, jf. Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut § 18, stk. 1. Personfølsomme og fortrolige oplysninger er fjernet fra bilagsmaterialet.

- ! Nærværende betænkning indeholder anmodninger til Naalakkersuisut om at forholde sig til en række beskrevne forhold. I det omfang det ikke er muligt for Naalakkersuisut at efterkomme anmodningerne i forbindelse med 2. behandlingen, ser udvalget frem til at modtage Naalakkersuisuts bemærkninger skriftligt, snarest muligt efter 2. behandlingen.

1.2. Revisionsudvalgets opgaver

Revisionsudvalgets hovedopgaver er beskrevet i §§ 18 og 19 i Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut. Det fremgår heraf, at udvalget ”*gennemgår landskassens regnskaber og revisionens bemærkninger hertil én gang om året og fremsætter de spørgsmål og bemærkninger til Naalakkersuisut, som regnskaberne giver anledning til. Spørgsmål og bemærkninger tillige med besvarelser fra Naalakkersuisut forelægges Inatsisartut*”. Det er Inatsisartut, der efterfølgende må afgøre, hvorvidt eventuelle kritisable forhold, påpeget af Revisionsudvalget, skal have konsekvenser for de ansvarlige Naalakkersuisutmedlemmer. Udtaler Revisionsudvalget kritik i forbindelse med gennemgangen af Landskassens regnskab, er det endvidere Naalakkersuisut, som politisk ansvarlig, der skal påse, at der rettes op på forholdene.

Ud over de i lovgivningen beskrevne opgaver, ser Revisionsudvalget det som en af sine vigtigste opgaver, generelt at påse, at de systemer og forretningsgange, som Naalakkersuisut opretter til løs-

ning af Selvstyrets mangeartede opgaver fungerer efter hensigten. I den forbindelse er udvalget primært interesseret i at påse, at de mekanismer og værktøjer, der har betydning for økonomistyringen og regnskabsaflæggelsen, er til stede og at de fungerer efter hensigten.

1.2.1. Revisionsudvalgets kompetence i forhold til selvstyrejede aktieselskaber

Revisionsudvalget fører kontrol med, hvordan Naalakkersuisut varetager Selvstyrets aktionærinteresser, jf. § 19 i Inatsisartutlov nr. 26 af 18. november 2010 om Inatsisartut og Naalakkersuisut.

Udvalget kan i den forbindelse indhente de samme oplysninger om selskaberne, som Naalakkersuisut har adgang til at indhente. For en nærmere gennemgang Revisionsudvalgets muligheder for at føre kontrol med Naalakkersuisuts varetagelse af aktionærrollen, henvises til bilag 7.

1.3. Tidspunktet for fremlæggelse af regnskabet

Det har været praksis, at Landskassens regnskab fremlægges på forårssamlingen til førstebehandling. Dette var også tilfældet for 2014-regnskabet, som blev førstebehandlet af Inatsisartut den 27. maj 2015 på forårssamlingens næstsidste dag.

Udvalget så principielt gerne, at regnskabet kunne førstebehandles i første halvdel af forårssamlingen, hvilket ville være optimalt for arbejdsprocessen i udvalget, men udvalget er bevidst om, at bl.a. det faktum, at datoen for afholdelse af forårssamlingen ikke ligger fast, og at samlingen undertiden begyndes meget tidligt på året, reelt kan umuliggøre, at regnskabet kan være klar til behandling først på forårssamlingen.

Det er dog udvalgets klare holdning, at Naalakkersuisut fortsat skal bestræbe sig på, at førstebehandlingen kan ske så tidligt som praktisk muligt. Udvalget skal i den forbindelse opfordre til, at Naalakkersuisut som fast praksis, løbende underretter udvalget om tidsplanen for fremlæggelse af regnskabet, herunder om fremdriften i færdiggørelsen af dette.

1.4. Anlægs- og Renoveringsredegørelsen

Ifølge Budgetlovens § 21 er Anlægs- og Renoveringsfonden en del af Landskassen. Ifølge loven er der et krav om, at redegørelsen skal fremsendes ”årligt” (§ 24). Redegørelsen for 2014 er endnu ikke omdelt til Inatsisartut. Udvalget er af den opfattelse, at redegørelsen principielt bør færdiggøres i nær tilknytning til Landskassens regnskab, hvilket vil sige på forårssamlingen, eller umiddelbart derefter. Udvalget er bekendt med, at arbejdet med redegørelsen foregår manuelt og at en større grad af automatisering af processen fortsat ligger nogle år ude i fremtiden. Udvalget hæfter sig end-

videre ved, at Naalakkersuisut i sin opfølgningsskrivelse til Revisionsudvalgets betænkning vedr. godkendelse af Landskassens regnskab for 2013 anførte, at det fortsat ligger Naalakkersuisut tungt på sinde, at arbejdet med udarbejdelse af redegørelsen forenkles og at den kan fremlægges på Inatsisartuts forårssamling.

Revisionsudvalget noterer sig, at redegørelsen om Anlægs- og Renoveringsfonden for 2013, først blev fremsendt til Inatsisartut i slutningen af maj 2015, og skal i den forbindelse henvise Naalakkersuisut til de ovenfor nævnte bestemmelser i Budgetloven.

- ! Naalakkersuisut anmodes om, ved 2. behandlingen, at begrunde forsinkelsen af redegørelsen om Anlægs- og Renoveringsfonden for 2013.

1.5. Åbenhed

Med de økonomiske udfordringer det grønlandske samfund står overfor, er det vigtigt, at alle dele af samfundet, generelt, bliver bevidste om - og bedre til, at håndtere egen økonomistyring. Udvalget ser det som essentielt, at Selvstyret i den forbindelse udviser evne og vilje til at håndtere egne økonomiske forhold hensigtsmæssigt, og i tråd med gældende regler. Endvidere er det udvalgets holdning, at Selvstyret generelt bør arbejde målrettet for at skabe større åbenhed omkring ressourceanvendelsen, og herunder også arbejde for, at oplysninger om ressourceanvendelsen tilgår offentligheden hurtigt og på en let tilgængelig måde. Konkret kunne dette ske ved, at Naalakkersuisut løbende offentliggør, hvilke indkøb af varer og tjenesteydelser der foretages – og til hvilken pris. En sådan løbende offentliggørelse bør kunne automatiseres, da det ikke er hensigten, at påføre Selvstyret væsentligt øgede administrationsomkostninger i denne forbindelse.

- ! Udvalget skal anmode Naalakkersuisut om, at forholde sig til muligheden for en løbende offentliggørelse af Naalakkersuisuts ressourceforbrug i forbindelse med indkøb af varer og tjenesteydelser.

1.6. Anvendelse af eksterne konsulenter

Udvalget har gennem de senere år opfordret til, at Naalakkersuisut skærper opmærksomheden på, hvorvidt der tages de fornødne økonomiske hensyn, når der anvendes eksterne konsulenter. Udvalget er fortsat af den opfattelse, at anvendelsen af eksterne konsulenter må ses i sammenhæng med Selvstyrets fastholdelsespolitik, antallet af vakante stillinger og behovet for kompetenceopbygning og vidensdeling internt i Selvstyret.

Naalakkersuisut har fremsendt oplysninger om ressourceanvendelsen til udvalget, oplysningerne fremgår af bilag 6. Som det fremgår af oplysningerne udgør kategorien ”øvrige” fortsat en stor del af de opgjorte udgifter til konsulenter, om end i mindre grad end i det foregående år. At kategorien

”øvrige” fortsat udgør en væsentlig del af udgifterne, illustrerer dog efter udvalgets opfattelse udmærket, at der fortsat ikke er det fornødne overblik over anvendelsen af konsulenter i Selvstyret, hvilket kan have negativ indflydelse på mulighederne for en effektiv på styring af udgifterne hertil. Udvalget skal derfor gentage sin henstilling om, at Naalakkersuisut iværksætter de fornødne tiltag med henblik på fremover, at kunne levere en udspecificeret opgørelse af anvendelsen af konsulenter i Selvstyret. Udvalget skal i den forbindelse igen opfordre Naalakkersuisut til at gøre en sådan opgørelse af udgifterne til konsulenter, til en fast del af afrapporteringen i forbindelse med Landskassens regnskab.

Som allerede nævnt ovenfor i afsnit 1.5. er det udvalgets holdning, at Naalakkersuisut bør arbejde aktivt for at skabe åbenhed over Selvstyrets ressourceanvendelse, hvorfor udvalget skal **opfordre** Naalakkersuisut til, at offentliggøre informationer om, hvilke konsulenttydelser der indkøbes, hos hvem og til hvilken pris. Dette kan med fordel ske i sammenhæng med, at Naalakkersuisut øger fokus på at udbyde konsulentopgaver i konkurrence, i det omfang dette kan ske uden at gå på kompromis med kvaliteten i opgaveløsningen.

- ! Udvalget skal anmode Naalakkersuisut om at forholde sig til, hvorledes en øget åbenhed om anvendelsen af konsulenter kan implementeres.

Det vil næppe være realistisk at forestille sig, at Selvstyret helt skulle ophøre med at anvende eksterne konsulenter. Visse opgavetyper kræver kompetencer / specialviden, som ikke naturligt optræder blandt Selvstyrets ansatte, ligesom der kan tænkes situationer, hvor de efterspurgte kompetencer kun sjældent skal anvendes. Derimod bør det ikke forekomme, at eksterne konsulenter benyttes, som en form for ansættelse af tidligere medarbejdere f.eks. for at omgå gældende overenskomster. Ligeledes bør det ikke forekomme, at konsulenter anvendes til løsning af opgaver, som reelt kunne løftes af enheder i administrationen eller de underliggende enheder.

1.7. Regnskabshåndbogen

Alle Selvstyrets regnskabsførende enheder skal anvende Regnskabshåndbogen fra Den centrale Regnskabsafdeling (DcR). Regnskabshåndbogen er en forskrift på cirkulæreniveau, udarbejdet på baggrund af regler fastsat i Landstingslov nr. 23 af 3. november 1994 om Grønlands Hjemmestyres regnskabsvæsen mv. og Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 8 af 27. februar 1995 om hjemmestyrets regnskabsvæsen mv.

Regnskabshåndbogen er et vitalt redskab til brug for den daglige håndtering af opgaverne i de regnskabsførende enheder. Revisionsudvalget forventer, at samtlige regnskabsførende enheder anvender senest opdaterede version af regnskabshåndbogen - og at Naalakkersuisut løbende påser dette.

Regnskabshåndbogen omfatter ikke de nettostyrede virksomheder; Asiaq, Mittarfeqarfiit og Nukisiorfiit. Regelgrundlaget for disse fremgår bl.a. af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 25 af 26. november 1998 om Grønlands hjemmestyres nettostyrede virksomheders regnskabsvæsen mv.

Udvalget bemærker, at Naalakkersuisut i sin opfølgningsskrivelse til Revisionsudvalgets betænkning vedr. godkendelse af Landskassens regnskab for 2013 anførte, Naalakkersuisoq vil rette henvendelse til samtlige enheder i Selvstyret og indskærpe anvendelsen af regnskabshåndbogens instrukser. Udvalget tager dette til efterretning, men skal dog slå fast, at det er udvalgets klare forventning, at Naalakkersuisut fortsat, aktivt og målrettet prioriterer udbredelsen af kendskabet til regnskabshåndbogen i hele organisationen. Det politiske ansvar for, at alle medarbejdere arbejder i overensstemmelse med fastsatte regler, ligger hos de pågældende medlemmer af Naalakkersuisut. Udvalget skal i den forbindelse henvise til den fremsatte kritik i betænkningen til Landskassens regnskab 2013, vedr. medlemmer af Naalakkersuisuts mellemværender med Selvstyret – i strid med bestemmelser i regnskabshåndbogen¹.

2. Sager henvist til Revisionsudvalget fra andre udvalg

Inatsisartuts øvrige udvalg kan henvise konkrete sager til Revisionsudvalget. I praksis er det typisk Finans og Skatteudvalget, der benytter denne mulighed, - ofte forbindelse med behandlingen af tillægsbevillingsloven, men Inatsisartuts øvrige udvalg kan ligeledes finde det nødvendigt, eller hensigtsmæssigt, at henlede Revisionsudvalgets opmærksomhed på en konkret sag eller på forhold, som falder ind under Revisionsudvalgets arbejdsområde.

I hovedparten af Inatsisartuts udvalg er medlemmernes politiske holdninger et meget væsentligt element i det pågældende udvalgs arbejde. Dette er naturligt, idet en af udvalgenes vigtige funktioner netop er, at afklare prioriteringen indenfor udvalgenes fagområder, hvilket må ske ud fra de enkelte udvalgsmedlemmers personlige- og politiske holdninger. Et særkende ved Revisionsudvalget er derimod, at udvalget bestræber sig på, at arbejde som et rent sagligt, upolitisk, parlamentarisk organ, hvorfor udvalget for den enkelte henvisning må vurdere, om den pågældende sag primært udspringer af politiske divergenser.

Revisionsudvalget vurderer endvidere bl.a., hvorvidt en henvist sag har betydning for landskassen, om der er tegn på systemfejl i Naalakkersuisuts administration eller om den pågældende sag i øvrigt anses at falde ind under Revisionsudvalgets ansvarsområde. Revisionsudvalget er således ikke forpligtet til at iværksætte en behandling af henviste sager fra andre udvalg.

¹ Afsnit 1.6.1 "Medlemmer af Naalakkersuisuts mellemværender med Selvstyret – i strid med bestemmelser i regnskabshåndbogen"

2.1. Sager henvist til Revisionsudvalget fra Finans- og skatteudvalget

2.1.1. Finans- og Skatteudvalgets behandling af Forslag til tillægsbevillingslov for 2014 (FM 2015/8)

Som led i sin behandling af tillægsbevillingsloven, skrev Finans- og Skatteudvalget i sin betænkning af 11. april 2015, at man agtede at orientere Revisionsudvalget om sagen vedrørende tilskud til landsdækkende aviser (hovedkonto 10.06.24 i finanslov 2014).

Det var Finans- og Skatteudvalgets holdning, at Naalakkersuisuts administration af bevillingen til tilskud til landdækkende aviser ikke levede op til udvalgets forventning. Dette betød bl.a., at Finans- og Skatteudvalget ikke kunne godkende en tillægsbevillingsansøgning fra Naalakkersuisut om kapitaltilskud i Great Greenland (sag nr. 01.31.06/14-00675), hvor delfinansieringen skulle ske ved rokering af midler fra ovennævnte hovedkonto.

Det var Finans- og Skatteudvalgets holdning, at de midler, der var afsat som tilskud til landsdækkende aviser, skulle udbetales efter gældende regler og praksis. Midlerne blev imidlertid ikke udbetalt.

2.1.2. Tillægsbevillingsansøgning vedr. kapitalindskud i Great Greenland A/S

Naalakkersuisut fremsendte i 2014 en tillægsbevillingsansøgning til Finans- og Skatteudvalget vedr. kapitalindskud i Great Greenland A/S (sag nr. 14-675). Bevillingsansøgningen ønskedes delfinansieret ved rokkering af bevillingen til tilskud til skrevne medier i Grønland, hovedkonto 10.06.24, som ønskedes nedsat med 2,5 mio. kr. Naalakkersuisut begrundede dette med, at der ikke var godkendt ansøgninger om mediestøtte.

Finans- og Skatteudvalget udtrykte i den forbindelse forundring over, at Naalakkersuisut ville anvende de afsatte midler til mediestøtte til andre formål

Finans- og Skatteudvalget gav udtryk for, at Naalakkersuisuts administration af bevillingen til tilskud til landsdækkende aviser ikke levede op til Udvalgets forventning. Udvalget meddelte ved en samrådsindkaldelse, ikke at ville godkende Naalakkersuisuts bevillingsansøgning, hvor en del af finansieringen skete ved rokering af midler fra hovedkonto 10.06.24 Tilskud til landsdækkende aviser. Naalakkersuisut blev derfor bedt om at oplyse, hvilken anden hovedkonto der kunne påtænkes anvendt som alternativ. Efter at Formanden for Naalakkersuisut havde anvist alternativ finansiering, godkendte Finans- og Skatteudvalget på den baggrund tillægsbevillingsansøgningen vedr. kapitalindskud i Great Greenland A/S.

2.1.3. Naalakkersuisuts afslag på avisstøtte til mediehuset Sermitsiaq/AG

Finans- og Skatteudvalget anførte, at man fortsat anså sagen vedr. mediestøtte, som uafklaret. Sagen burde efter Finans- og Skatteudvalgets mening afklares, så man i fremtiden kan undgå lignende sager.

Revisionsudvalget ser umiddelbart 2 aspekter ved sagen vedr. Naalakkersuisuts håndtering af mediestøtten.

- a) Forløbet i 2014, fra det (daværende) Naalakkersuisut modtog ansøgningen om mediestøtte fra mediehuset, Naalakkersuisuts behandling af ansøgningen og efterfølgende afslag herpå samt Finans- og Skatteudvalgets spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. afslaget og Naalakkersuisuts besvarelse heraf.
- b) Forløbet i 2015, hvor (nuværende) Naalakkersuisut via finanslovsprocessen flyttede bevilningen til mediestøtten fra Formandens Departement til Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke og derudover ændrede vilkårene for udbetaling af støtten.

Ad b) – forløbet i 2015

For at starte med det sidste først.

Når Naalakkersuisut fremsætter et forslag til finanslov og Inatsisartut - som lovgiver - vedtager forslaget, er det ikke derefter Revisionsudvalgets opgave, at kritisere eller sætte spørgsmålstejn ved Inatsisartuts beslutning, – kun såfremt vedtagelsen af finansloven (eller en hvilken som helst anden lov) er sket med afsæt i fejlagtige eller mangelfulde oplysninger. Beslutningen med vedtagelsen af finansloven for 2015, om at flytte avisstøttemidlerne til hovedkonto 40.94.28 Tilskud til skrevne medier i Grønland, og samtidig ændre forudsætningerne for udmøntningen af midlerne, finder Revisionsudvalget således ikke anledning til, at kommentere nærmere på i nærværende betænkning.

Ad a) – Forløbet i 2014

Det daværende Finans- og Skatteudvalg stillede d. 7. august 2014 en række spørgsmål til det daværende Naalakkersuisut vedr. Naalakkersuisuts afslag på avisstøtte til Mediehuset Semitsiaq/AG. Naalakkersuisut besvarede disse spørgsmål ved skrivelse af 22. august 2014. Dele af den fortløbende korrespondance mellem Finans- og Skatteudvalget og Naalakkersuisut mfl. fremgår af bilag 8.

Finans- og Skatteudvalget anmodede på baggrund af Naalakkersuisuts besvarelse, den juridiske afdeling i Bureau for Inatsisartut om at besvare en række spørgsmål. Særligt spørgsmålet om, hvorvidt Naalakkersuisut selvstændigt kan beslutte, om de i finansloven afsatte midler skal udmøntes eller ej finder Revisionsudvalget anledning til at fremhæve her:

(understregninger i følgende citat er foretaget af Revisionsudvalget)

”[Finans]Udvalget ønsker oplyst, om departementet selv kan styre, om de i finansloven afsatte midler skal anvendes eller ej i enkelte finansår (spørgsmål 5).

[Finans]Udvalget ønsker endvidere oplyst, hvorvidt det er i overensstemmelse med god sagsbehandlingsskik, at privat- og samfundsøkonomiske hensyn vægtes højere end de i budgetbidraget fastsatte betingelser.

Som påpeget i [Finans]udvalgets spørgsmål af 7. august 2014 til Naalakkersuisut påhviler der som udgangspunkt ikke Naalakkersuisut en forpligtelse til hverken helt eller delvist at bruge en ikke-lovbunden bevilling - tværtimod påhviler der Naalakkersuisut en generel forpligtelse til at udvise økonomisk ansvarlighed i forvaltningen af de betroede midler.

Som ligeledes påpeget i [Finans]udvalgets spørgsmål til Naalakkersuisut er dette dog kun et udgangspunkt: En bevilling kan således godt være udtryk for, at Inatsisartut har pålagt Naalakkersuisut, at en bestemt aktivitet skal afholdes eller et bestemt formål skal søges opfyldt. I visse tilfælde vil der endog kunne påhvile Naalakkersuisut en pligt til fuldt ud at opbruge en bevilling. Et eksempel herpå kunne være, at Inatsisartut på finansloven har afsat et beløb til nødhjælp i forbindelse med en bestemt naturkatastrofe (F.eks. en tsunami, som har ramt Bali). Her må bevillingen ses som et pålæg fra Inatsisartut til Naalakkersuisut om at yde et bestemt bidrag til nødhjælpsarbejdet, og Naalakkersuisut vil derfor ikke kunne hverken undlade at bruge bevillingen eller nøjes med at bruge en del heraf.

Naalakkersuisut har i sin besvarelse anført, at ”Det er Naalakkersuisuts klare vurdering, at der hverken er tale om naturkatastrofer, nødhjælp eller på anden vis ”nødvendig” og ”pålagt” støtte, men derimod en konkret tilskudsbevilling med dertil anført ansøgningsfrist.”

Hertil må bemærkes, at det er uden betydning, om det formål, parlamentet har afsat midler til, har karakter af naturkatastrofe eller nødhjælp. Naalakkersuisut kan være forpligtet til at anvende de midler, Inatsisartut har afsat til et formål, selv om formålet ikke på nogen måde kan sammenlignes med naturkatastrofer eller nødhjælp – ligesom det omvendt kan stå Naalakkersuisut frit at undlade at anvende midler, som er afsat til afhjælpe naturkatastrofer eller yde nødhjælp [...]

Det afgørende er, om bevillingen er udtryk for en beslutning fra Inatsisartuts side om:

a) at give Naalakkersuisut mulighed for at tilgodese et bestemt formål inden for en bestemt beløbsramme, eller

b) at pålægge Naalakkersuisut at tilgodese et bestemt formål med et beløb af en vis størrelse.

Hvis en bevilling f.eks. er afsat til nødhjælp i forbindelse med en bestemt naturkatastrofe (F.eks. en tsunami, som har ramt Bali), kan bevillingen alt andet lige vanskeligt tolkes anderledes end som en beslutning fra Inatsisartut's side om, at Selvstyret skal yde et bidrag på lige netop det afsatte beløb. Hvis Naalakkersuisut så efterfølgende vurderer, at selvstyrets økonomi er så presset, at midlerne i stedet bør anvendes her i landet, må Naalakkersuisut søge Finansudvalgets godkendelse heraf. Finansloven er vedtaget af Inatsisartut og kan kun ændres af Inatsisartut.

Hvis en bevilling derimod er afsat til nødhjælp i forbindelse med naturkatastrofer generelt (Det vil sige ikke til en bestemt naturkatastrofe), vil det afhænge af de nærmere omstændigheder (herunder formuleringen af bevillingen og Inatsisartut's forhandlinger), om Naalakkersuisut er forpligtet til at anvende bevillingen. Hvis bevillingen må ses som udtryk for en beslutning om, at Grønland skal yde et årligt bidrag af en vis størrelse til internationalt nødhjælpsarbejde, vil Naalakkersuisut være forpligtet til at anvende bevillingen. Hvis bevillingen derimod må ses som udtryk for en beslutning om, at Naalakkersuisut skal have mulighed for at yde nødhjælp, hvis et konkret behov herfor måtte opstå, uden at Naalakkersuisut skal søge Finansudvalget om tillægsbevilling hertil, ja så må det stå Naalakkersuisut frit, om bevillingen skal anvendes.

Som sagt: Nødhjælp er kun et eksempel. Der kan tænkes mange, højst forskelligartede formål og aktiviteter, som Inatsisartut på finansloven kan afsætte midler til, med den virkning at Naalakkersuisut forpligtes til at anvende bevillingen: Arctic Winter Games, en telefonlinje for selvmordstruede, tilskud til partiernes valgkamp, indhandlingstilskud, for nu blot at give nogle få eksempler. Det afgørende er ikke aktivitetens karakter; det afgørende er, hvordan bevillingsforudsætningerne er formuleret (ligesom forhandlingerne i Inatsisartut og Finansudvalgets betænkninger naturligvis kan udgøre et væsentligt fortolkningsbidrag). Alle de nævnte eksempler kan i princippet tilgodeses ved bevillinger, som stiller Naalakkersuisut frit i henseende til, om bevillingen skal anvendes (forudsat naturligvis, at bevillingen ikke er lovbunden) eller ved bevillinger, som binder Naalakkersuisut.

Hvor en bevilling forpligter Naalakkersuisut til at anvende midler til et bestemt formål, vil Naalakkersuisut som udgangspunkt ikke være forpligtet til at anvende bevillingen fuldt ud. Som allerede nævnt påhviler der Naalakkersuisut en generel forpligtelse til at udvise økonomisk ansvarlighed i forvaltningen af de betroede midler. Hvis et formål viser sig at kunne opnås ved anvendelse af færre midler end forudset ved finanslovens vedtagelse, har Naalakkersuisut ret til (og kan alt efter omstændighederne også have pligt til) at spare. Hvis f.eks. Inatsisartut på finansloven har afsat 1 million kr. til gennemførelse af en undersøgelse af befolkningens spillevaner, og det så viser sig, at undersøgelsen kan gennemføres for blot 800.000 kr., eller at en fond er villig til at donere en halv million til undersøgelsen, ja så er Naalakkersuisut selvsagt ikke forpligtet til at anvende hele det beløb, som Inatsisartut har afsat til formålet.

I nogle tilfælde kan Naalakkersuisut dog være forpligtet til at anvende bevillingen fuldt ud. Jeg har allerede nævnt det eksempel, at Inasisartut på finansloven har afsat en bevilling til nødhjælp i forbindelse med en tsunami, som har ramt Bali. Et andet eksempel kunne være, at Inasisartut på finansloven afsætter 100.000 kr. til hvert af partierne i Inasisartut til gennemførelse af en oplysningskampagne i forbindelse med en forestående afstemning om Grønlands selvstændighed. Naalakkersuisut vil så (med mindre andet måtte fremgå af bevillingsforudsætningsforudsætningerne) ikke kunne nøjes med at tildele et bestemt parti 20.000 kr. med henvisning til, at det pågældende parti har opbygget en betydelig formue og derfor selv har mulighed for at finansiere partiets oplysningskampagne.

Også hvor det står Naalakkersuisut frit ikke fuldt ud at anvende en bevilling, må der – alt efter omstændighederne – kunne være grænser for, hvor store besparelser Naalakkersuisut kan gennemføre. Hvis f.eks. Inasisartut har afsat 200.000 kr. til en gave i anledning af Dronning Margrethes 100 års fødselsdag, kan Naalakkersuisut måske nok nøjes med at anvende f.eks. 180.000 kr., men Naalakkersuisut kan ikke nøjes med at give en boggave til 380 kr. Inasisartut har med sin bevilling forudsat, at der gives en gave af en vis størrelse, og en væsentlig fravigelse af denne størrelsesorden må kræve Inasisartut's tilslutning.

Alt dette er udtryk for det helt selvfølgelige, at det er Inasisartut, der bestemmer, hvorledes midlerne på finansloven skal fordeles: Inasisartut kan beslutte, at bestemte formål eller aktiviteter skal tilgodeses, og Inasisartut kan beslutte, at disse formål eller aktiviteter skal tilgodeses med et bestemt beløb. Men Inasisartut kan også vælge gennem en bevilling at tilvejebringe et økonomisk råderum, inden for hvilket Naalakkersuisut – efter behov og konkret vurdering - kan anvende midler til nærmere bestemte formål.

Om en ikke-lovbunden bevilling binder Naalakkersuisut til at anvende de afsatte midler (og om den i givet fald også binder Naalakkersuisut til at anvende de afsatte midler fuldt ud) må som nævnt bero på en fortolkning af den enkelte bevilling.

Hvad angår den konkrete sag, findes den bevillingsmæssige hjemmel til at yde tilskud til landsdækkende aviser på [2014]finanslovens hovedkonto 10.06.24 Tilskud til landsdækkende aviser (Tilskudsbevilling).

I budgetspecifikationen til denne hovedkonto oplyses følgende:

"Med bevillingen for nærværende hovedkonto ønsker Naalakkersuisut at sikre fortsat udgivelse af landsdækkende aviser.

Tilskuddet gives for at sikre fortsat avisdrift, som samtidig skal give aviserne mulighed for at udvikle alternative distributionskanaler eller nye teknologiske tiltag til en mere effektiv produktion.

Midlerne på nærværende hovedkonto udbetales efter ansøgning. En ansøgning er betinget af, at der hver uge udgives trykte, landsdækkende aviser på både grønlandsk og dansk.

Der kan hvert år ansøges om midler fra nærværende hovedkonto senest 8. januar. Midlerne fordeles herefter mellem de berettigede ansøgere. Midlerne udbetales kvartalsvist den 15. januar, 15. april, 15. juli og 15. oktober."

At midlerne uddeles efter ansøgning indebærer selvsagt, at Naalakkersuisut ikke kan være forpligtet til at anvende de afsatte midler, i fald Naalakkersuisut ikke modtager nogen ansøgninger.

Ansøgere kan i henhold til budgetspecifikationen kun komme i betragtning, hvis ansøger hver uge udgiver trykte, landsdækkende aviser på både grønlandsk og dansk. Dette indebærer selvsagt, at Naalakkersuisut ikke kan være forpligtet til at anvende de afsatte midler, i fald ingen ansøgere lever op til dette krav.

Der er i budgetspecifikationen angivet en ansøgningsfrist (8. januar). I udgangspunktet må en ansøgningsfrist indebære, at Naalakkersuisut ikke kan være forpligtet til at anvende de afsatte midler, i fald Naalakkersuisut ikke modtager nogen rettidige ansøgninger.

Imidlertid må fristen antages at være fastsat under hensyn til, at de midler, der er afsat på hovedkontoen, skal fordeles mellem ansøgerne, i fald der måtte være mere end én ansøger, som lever op til betingelserne. Hvis der i finansåret måtte være mere end én udgiver af ugentlige trykte aviser på grønlandsk og dansk, er der behov for en ansøgningsfrist, således at midlerne kan fordeles mellem dem, som har ansøgt, uden risiko for, at der senere indkommer yderligere ansøgninger.

Da der aktuelt kun findes én udgiver af ugentlige landsdækkende trykte aviser på grønlandsk og dansk her i landet, vil der antageligt kunne ses bort fra en fristoverskridelse (hvilket i Naalakkersuisuts svar til Finansudvalget også angives at være Naalakkersuisuts opfattelse, og hvilket Naalakkersuisut da også i flere tilfælde tidligere har gjort).

Så længe der kun findes én udgiver af ugentlige landsdækkende trykte aviser på grønlandsk og dansk her i landet, vil en fristoverskridelse således ikke i sig selv kunne fritage Naalakkersuisut fra en eventuel forpligtelse til at anvende de afsatte midler.

Spørgsmålet er så, om Naalakkersuisut er forpligtet til at anvende de afsatte midler, såfremt der findes ansøgere, som lever op til de fastsatte betingelser. Før dette spørgsmål behandles, kan der dog være grund til at dvæle yderligere et øjeblik ved spørgsmålet om, hvad betingelserne egentlig er.

Budgetspecifikationen for hovedkonto 10.06.24 indeholder (foruden ansøgningsfristen) kun ét krav til ansøgerne: En ansøgning er betinget af, at der hver uge udgives trykte, landsdækkende aviser på både grønlandsk og dansk.

Det følger imidlertid også af budgetspecifikationen, at ”tilskuddet gives for at sikre fortsat avisdrift, som samtidig skal give aviserne mulighed for at udvikle alternative distributionskanaler eller nye teknologiske tiltag til en mere effektiv produktion”.

[Finans]Udvalget har på den baggrund spurgt Naalakkersuisut, hvorvidt det er Naalakkersuisut's opfattelse, at formålsangivelsen i budgetspecifikationen indebærer, at tildeling af støtte er betinget af, at ansøgers fortsatte udgivelse af ugentlige landsdækkende aviser vil være truet, såfremt støtten ikke gives. ([Finans]Udvalgets spørgsmål 3b). Naalakkersuisut har svaret, at støtte efter Naalakkersuisuts opfattelse vil kunne ydes, uden at avisernes drift kan siges at være truet.

Det synes herefter uomtvistet, at den eneste betingelse for at kunne opnå mediestøtte er, at ansøger hver uge udgiver trykte, landsdækkende aviser på både grønlandsk og dansk. Det er ligeledes uomtvistet, at Mediehuset Sermitsiaq/AG lever op til denne betingelse.

Dermed er vi tilbage ved spørgsmålet, om Naalakkersuisut er forpligtet til at anvende de afsatte midler, såfremt der findes ansøgere, som lever op til de fastsatte betingelser.

Når der i budgetspecifikationen for hovedkonto 10.06.24 står, at midlerne fordeles mellem de berettigede ansøgere, kan det forekomme nærliggende at læse dette således, at Inatsisartut har forudsat, at hele den afsatte bevilling SKAL fordeles mellem de ansøgere, der opfylder betingelserne. At man har anvendt formuleringen ”de berettigede ansøgere” fremfor ”de ansøgere, som opfylder betingelserne” kunne også give den forståelse, at ansøgere, som lever op til de krav, som er fastsat i budgetspecifikationen, har ret til en andel af de til formålet afsatte midler.

En sådan fortolkning af budgetspecifikationen indebærer, at Naalakkersuisut er forpligtet til at anvende de afsatte midler (og at anvende dem fuldt ud), såfremt der findes ansøgere, som lever op til de fastsatte betingelser.

Det kan derimod ikke nødvendigvis udledes, at bevillingen skal fordeles ligeligt mellem ansøgerne, hvis der måtte være flere ansøgere, som opfylder betingelserne. Hvis der er flere ansøgere, vil Naalakkersuisut formentlig (eller i hvert fald muligvis) være berettiget til at lægge vægt på ansøgernes økonomiske forhold.

I et tilfælde som det foreliggende, hvor der kun findes en ansøger, tillader den ovenfor nævnte fortolkning derimod ikke Naalakkersuisut at lægge vægt på ansøgernes økonomiske forhold: Uanset hvordan Mediehuset Sermitsiaq/AG's driftsresultat og egenkapital ser ud, skal Naalakkersuisut imødekomme ansøgningen, og da der kun er én ansøger, skal hele puljen gå til denne.

Naalakkersuisut har imidlertid i begrundelsen for Naalakkersuisuts afslag til Mediehuset Sermitsiaq/AG (ud over fristoverskridelsen) lagt vægt på, at Mediehuset Sermitsiaq/AG's økonomiske situation "ikke giver grundlag for at yde et tilskud". Og Naalakkersuisut har i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål 3b tilkendegivet, at budgetspecifikationen efter Naalakkersuisuts opfattelse ikke giver nogen ansøger et retskrav på mediestøtte. Yderligere har Naalakkersuisut i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 3d oplyst, at Naalakkersuisut gennem alle årene har foretaget en grundig økonomisk gennemgang af mediehusets økonomi til brug for behandlingen af ansøgninger om mediestøtte.

Naalakkersuisut deler således ikke den ovenfor skitserede fortolkning af budgetspecifikationen, og det må erkendes, at budgetspecifikationen ikke er affattet med en klarhed, som udelukker tvivl.

Inatsisartut's forhandlinger bidrager kun i beskedent omfang til en afklaring af, hvilke forudsætninger Inatsisartut har lagt til grund ved afsættelsen af støttemidlerne til landsdækkende aviser.

Avistilskuddet blev indført med finansloven for 2010, oprindeligt som en midlertidig, 3-årig ordning, som havde til formål at sikre fortsat udgivelse af landsdækkende aviser, efter afviklingen af den særlige porto-støtte ordning.

Med finansloven for 2013 blev ordningen gjort permanent.

Finansudvalget bemærkede herom i sin betænkning til 2. behandlingen af finanslovsforslaget:

"Af hensyn til den journalistiske kvalitet i de landsdækkende aviser, anses det nødvendigt, at der ydes denne støtte."

Med Inatsisartut's vedtagelse af finansloven for 2014 har Inatsisartut tilkendegivet, at Inatsisartut fortsat finder støtten nødvendig. Det samme har Naalakkersuisut gennem fremsættelsen af finanslovsforslaget.

Naalakkersuisut har imidlertid i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål 3a erkendt, at der ikke efter Inatsisartut's vedtagelse af Finansloven for 2014 er sket en på tidspunktet for vedtagelsen uforudsigelig udvikling i Mediehuset Sermitsiaq/AG's økonomi.

Dette kunne tale for, at det ved vedtagelsen af finansloven var forudsat, at de afsatte midler skulle tilgå Mediehuset Sermitsiaq/AG. Hvis ikke dette var tilfældet, synes der i hvert fald at kunne rejses alvorlig tvivl om, hvorvidt Naalakkersuisut har efterlevet sin forpligtelse til at budgettere realistisk.

Hvis Naalakkersuisuts fortolkning imidlertid lægges til grund, er beløb, som afsættes på hovedkontoen for tilskud til landsdækkende aviser blot en beløbsramme, indenfor hvilken Naalakkersuisut efter behov og konkret vurdering kan yde tilskud til landsdækkende aviser.

I sidste ende har Mediehuset Sermitsiaq/AG mulighed for at gå til domstolene (eller evt. Ombudsmanden) for at få prøvet denne fortolkning.”

Som det fremgår af ovenstående er der en række forhold, som stærkt taler for, at Naalakkersuisut burde have udbetalt de på finansloven afsatte midler til Mediehuset Sermitsiaq/AG. Som det ligeledes fremgår, var budgetspecifikationen til hovedkonto 10.06.24 imidlertid ikke affattet med en klarhed, som udelukker tvivl, hvorfor det ikke på det foreliggende grundlag kan udelukkes, at Naalakkersuisuts beslutning om ikke at udbetale støtten var i overensstemmelse med reglerne.

Når det er sagt, finder Revisionsudvalget dog anledning til, at påtale (det daværende) Naalakkersuisuts håndtering af sagsbehandlingen i den konkrete sag. I Naalakkersuisuts afslag på mediestøtte, af 9. juli 2014, lægges vægt på, at:

”[...]ansøgningen ikke blev afleveret rettidigt. Derudover har Naalakkersuisut foretaget en vurdering af Sermitsiaq/AGs økonomiske situation og konkluderet, at disse ikke giver grundlag for at yde et tilskud”

Begge dele af begrundelsen har Naalakkersuisut efterfølgende, i svar – på Finans- og Skatteudvalgets spørgsmål – erkendt, ikke kan tillægges afgørende betydning, som begrundelser for afslaget. Bl.a. denne erkendelse har fra flere sider affødt et ønske om at få afdækket, hvilke antagelige juridiske overvejelser, der ledte (det daværende) Naalakkersuisut frem til beslutningen om at afslå mediehusets ansøgning. Revisionsudvalget har derfor, i forbindelse med behandlingen af Landskassens regnskab 2014, anmodet Naalakkersuisut om at fremsende den nævnte redegørelse til udvalget.

Udvalget bemærker i den forbindelse, at den fremsendte redegørelse ikke beskriver de overvejelser, som ledte frem til (det daværende) Naalakkersuisuts beslutning om at give afslag på støtte. Redegørelsen, som er udarbejdet i 2015, beskriver derimod de overvejelser, der blev gjort efterfølgende, og som udsprang af, at Finans- og Skatteudvalget stillede spørgsmålstejn ved beslutningens lovlighed.

Havde man i (det daværende) Naalakkersuisut gjort sig lignende overvejelser, som beskrevet ovenfor i citatet fra den juridiske afdeling i Bureau for Inatsisartut, og var man ligeledes kommet frem til, at budgetspecifikationen ikke var affattet med en klarhed, som udelukkede tvivl om Naalakkersuisuts handlemuligheder, kunne man have anmodet Inatsisartut (ved Finans- og Skatteudvalget) om en vurdering af sagen, for herved at sikre sig Inatsisartuts tilslutning til den valgte fortolkning af budgetspecifikationen.

Revisionsudvalget kan på det foreliggende grundlag ikke entydigt konkludere, at (det daværende) Naalakkersuisut ved sine dispositioner har handelet i strid med bevillingsforudsætningerne i finans-

loven. Som nævnt vil dette evt. kunne søges afklaret ved at gå til domstolene (eller evt. Ombudsmanden). Udvalget finder det dog **beklageligt**, at budgetspezifikationen ikke har været affattet med den fornødne klarhed. Ligesom udvalget finder det **stærkt utilfredsstillende**, at Naalakkersuisut ikke har søgt, at afklare usikkerheden ved at henvende sig til Finans- og Skatteudvalget.

Udvalget skal **kraftigt henstille**, at såfremt der opstår tvivl om Naalakkersuisuts handlemuligheder ved udmøntningen af en bevilling, at Naalakkersuisut da søger, at opnå Inatsisartuts tilslutning til Naalakkersuisuts fortolkning, ved at rette henvendelse til Finans- og Skatteudvalget. Udvalget finder det som nævnt **stærkt utilfredsstillende**, at Naalakkersuisut i den konkrete sag ikke har kontaktet Finans- og Skatteudvalget, før man traf sin afgørelse.

Udvalget skal endvidere **kraftigt henstille** til Naalakkersuisut, at arbejde for, at budgetspezifikationer – *generelt* – udformes således, at man undgår lignende situationer, hvor der kan opstå tvivl om, hvordan – og under hvilke forudsætninger – et afsat beløb skal udmøntes.

2.2. Sager henvist til Revisionsudvalget fra Inatsisartuts øvrige udvalg.

Revisionsudvalget har ikke, ikke behandlet henvisninger fra Inatsisartuts øvrige udvalg, som vedrører regnskabsåret 2014.

3. Ekstern revisors bemærkninger i revisionsprotokollaterne

I dette afsnit fremhæves forhold, som fremgår af ekstern revisors revisionsprotokollater til regnskabet for 2014. For en fuldstændig gennemgang af protokollaterne, samt Naalakkersuisuts kommentarer hertil henvises til bilag 5.

3.1. Anlægs- og Renoveringsfonden

Revisor har bemærket, at:

”Anlægs- og renoveringsfonden afstemmes ikke i årets løb, ligesom der ikke løbende følges op på projekterne i modulet. Hvilket gør, at der ved revisionen er konstateret differencer, som ikke kan forklares”

Hertil oplyser Departementet for Boliger, Byggeri og infrastruktur:

”Lånesager er ikke medtaget i Anlægs- og renoveringsfonden; men er medtaget under i Landskassens regnskab, som hørende under A&R, ligesom der er flere hovedkonto (gamle) som ikke er med i A&R”

Revisionsudvalget har supplerende spurgt, hvorledes Naalakkersuisut ser på muligheden for fremover, at undgå differencer, som de konstaterede, i forbindelse med revisionen, samt om Naalakkersuisut Agter at indføre procedurer, som kan muliggøre en løbende opfølgning på projekterne.

Naalakkersuisut har svaret:

”Der er allerede taget kontakt til landskassens revisor om løsning af 2 forhold. Deloitte udarbejder i samarbejde med Departement for Boliger, Byggeri og Infrastruktur, nogle redskaber i Excel, som ud fra nogle udtræk af data fra Selvstyrets økonomisystem XAL, vil kunne foretage afstemninger mere effektivt. Derudover vil afrapportering om bevægelser i anlægsskuffen fremadrettet forelægges månedsvi i umiddelbart forlængelse af afstemningerne. Dette vil sikre den nødvendige fokus på evt. differencer og få disse elimineret løbende”.

Revisionsudvalget tager det anførte til efterretning.

3.2. Kontrolmiljø og ledelsestilsyn

Revisor har bemærket:

”Det er generelt vores vurdering, at der i Selvstyrets enheder er etableret et kontrolmiljø, der understøtter et løbende fokus på et ajourført og retvisende bogholderi, således dette kan lægges til grund for såvel den løbende rapportering som aflæggelsen af Selvstyrets årsregnskab.

Forretningsgange og interne kontroller følges dog imidlertid ikke altid i de enkelte enheder. Det er således ikke altid, der løbende udarbejdes afstemninger og specifikationer af relevante konti, hvilket er en svækkelse af kvalitetssikringen af den løbende rapportering. Det betyder samtidig en øget arbejdsbyrde – både til afstemning og opfølgning - i forbindelse med aflæggelsen af årsregnskabet, idet afstemninger og specifikationer som udgangspunkt udarbejdes i tilknytning her til.

Det er endvidere konstateret, at der er foretaget større mængde om- og efterposter i supplementsperioden med betydelige beløb, hvilket er en indikator på utilstrækkelig opfølgning i løbet af året. Dette medfører samtidig en usikkerhed i den løbende rapportering og dermed det grundlag der lægges til grund for de økonomiske prognoser og beslutninger i løbet af året”

Hertil oplyser Finansdepartementet:

”Bemærkningerne tages til efterretning. Opgaven i forbindelse med budgetopfølgning er i året 2015 flyttet til ASA. Det forventes at dette vil medføre en forbedring. Finansdepartementet vil i øvrigt indskærpe reglerne over for de øvrige departementer”

Det er Revisionsudvalgets holdning, at Finansdepartementet bør indskærpe betydningen af løbende kontrol (herunder afstemning) af bogholderiet og en løbende afklaring af usikkerheder i bogføringen, således det sikres, at den løbende budgetopfølgning sker på et validt, opdateret grundlag, hvorved det bedst muligt sikres, at der i årets løb træffes ledelsesmæssige beslutninger på et korrekt grundlag.

Revisionsudvalget har supplerende spurgt Naalakkersuisut, hvorledes man konkret vil indskærpe reglerne overfor departementerne. Hertil har Naalakkersuisut anført:

”Finansdepartementet har i indeværende år flyttet ansvaret for budgetopfølgningen til ASA. I denne forbindelse er dedikeret en specifik ressource til opgaven.

I forbindelse med flytningen af opgaven til ASA er der sat nye og skærpede krav til tilbagemeldingspligten på budgetopfølgningen. Det betyder blandt andet, at der nu er særlig fokus på væsentlige poster anført i under de enkelte finanslovskonti samt øvrige poster på interimskonti.

Efter hvert budgetopfølgingsrunde løftes væsentlige udfordringer som konstateres til departementscheferne.

Denne tilgang ved budgetopfølgningen medio 2015 har medført, og vil fremadrettet ved de løbende budgetopfølgninger medføre, en fortsat [ind]skærpelse af forhold anført i revisionsprotokollatet”

Revisionsudvalget tager det anførte til efterretning og Udvalget forventer således at kunne konstatere markante forbedringer i enhedernes evner til at implementere hensigtsmæssige forretningsgange, herunder kontrolmekanismer, i forbindelse med regnskabet for 2015.

4. De regnskabsmæssige forklaringer

De regnskabsmæssige forklaringer, udvalgets spørgsmål til disse og Naalakkersuisuts besvarelse fremgår af bilag 6, hvortil der henvises.

Udvalget kan konstatere, at regnskabsforklaringerne fortsat varierer en del i grundighed og beskrivelsen af årsagen til afvigelsen. En stor del af afvigelsesforklaringerne indeholder fortsat ikke begrundelser for, hvorfor der ikke har kunnet skaffes bevillingsmæssig hjemmel for afvigelsen.

Af regnskabshåndbogen fremgår (afsnit 7.3), at:

”Departementet skal oplyse, hvilke forhold der kan begrunde afvigelserne set i forhold til de gennemførte aktiviteter. Desuden skal det oplyses, hvorfor der ikke har kunnet skaffes bevillingsmæssig hjemmel for afvigelsen.”

Udvalget er bekendt med DcR's bestræbelser på at højne kvaliteten af regnskabsforklaringerne og finder da også, at der er sket en positiv udvikling igennem de senere år. Udvalget finder dog umiddelbart, at regnskabshåndbogens krav til indholdet af regnskabsforklaringerne fremstår så klare, at departementerne i højere grad burde kunne leve op til disse krav. Det er således stadigvæk udvalgets holdning, at det burde være muligt, at højne niveauet og at bibringe samtlige enheder fornødent kendskab til – og forståelse for – regnskabshåndbogens krav til indholdet af regnskabsmæssige forklaringer.

Udvalget skal endvidere bemærke, at en række af departementerne i de regnskabsmæssige forklaringer angiver ubesatte stillinger, som en del af forklaringen på, dels at der er konstateret mindreforbrug, og på at diverse projekter og målsætninger ikke har kunnet realiseres som planlagt.

Udvalget skal i den forbindelse anmode Naalakkersuisut om fremover – i de regnskabsmæssige forklaringer – at præcisere, hvilke stillingskategori(er) og jobfunktion(er), der konkret ikke har været besat.

4.1. Skattestyrelsen

Skattestyrelsen har anført, at

”Mindre forbruget på 3,7 mio. kr. svarende til en afvigelse på 5 % skyldes primært vanskeligheder med at få de ubesatte stillinger besat med kvalificeret personale.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at en væsentlig del af årsagerne til, at det er svært at tiltrække personale med de nødvendige kvalifikationer er, at det offentlige ikke kan tilbyde konkurrencedygtige løn- og ansættelsesvilkår for stillinger som kræver en dybere forståelse af og indsigt i regnskabsmæssige forhold, i forhold til eksempelvis det private erhvervsliv, herunder de selvstyre ejede virksomheder.

Det er selvsagt vanskeligt at opgøre, om manglen på kvalificeret personale har kostet et egentligt provenutab til det offentlige, men der er næppe tvivl om, at faren for at miste provenu stiger i takt med personalemanglen. Endelig betyder det manglende personale også, at man på en række områder er afhængig af enkeltpersoner, hvor det kan få mærkbare konsekvenser hvis disse pludseligt stopper, eksempelvis som følge af alvorlig sygdom eller stillingsskifte”.

Og videre:

”Det er dybt beklageligt, for ikke alene koster det tid og penge at ansætte nye medarbejdere, men det vil i sagens natur indebære forsinkelser i sagsbehandlingen, når nye medarbejdere skal overtage og sætte sig ind i et komplekst fagområde.

Som oplyst i bemærkningerne til hovedkonto 24.01.01 Skattestyrelsen, administration, er en af hovedårsagerne manglende konkurrenceevne omkring løn- og ansættelsesvilkår, ligesom Selvstyrets manglende evne til at tilbyde bolig i forbindelse med ansættelsen heller ikke har gjort det nemmere.

Skattestyrelsen har ikke en entydig løsning på problemet, men én mulighed kunne være at ansætte personer med de fornødne kvalifikationer til Skattestyrelsens kontorer i København eller Aalborg.

Dette rejser dog en række problemstillinger idet de pågældende kommer til at mangle det fornødne kendskab til "hverdagen" i Grønland, som opnås ved daglig kontakt med kollegaer og den viden man opnår ved at færdes i det grønlandske samfund. Endelig vil Grønland ej heller få et skatteprovenu af sådanne ansættelser idet de pågældende ikke vil være skattepligtige i Grønland"

Revisionsudvalget ser med stor alvor på de af Skattestyrelsen beskrevne problemstillinger, som nok trods alt ikke kan hævdes at være nye. Lignende problemer kendes således fra en række andre områder, f.eks. fra sundhedsvæsenet, hvor problemer med rekruttering og fastholdelse i en lang årrække, har givet store udfordringer, og ikke mindst belastet landskassen med øgede udgifter til ansættelse af vikarer mv.

Skattestyrelsens skitserede løsningsforslag, om at ansætte personale, med placering udenfor Grønland bør efter udvalgets mening, så vidt muligt undgås. Skattestyrelsen nævner selv en række af de problemer en sådan løsning medfører, men herudover vil den skitserede løsning kunne medvirke til, yderligere, at forringe vidensopbygning i Selvstyret. Revisionsudvalget skal henlede Finans- og Skatteudvalgets opmærksomhed på problemstillingen

Revisionsudvalget har spurgt Naalakkersuisut om det anses, at de ønskede kompetencer kan opnås her i landet – dvs. på grønlandske uddannelsesinstitutioner.

Naalakkersuisut har ker til svaret:

"Kompetencerne, som Skattestyrelsen har svært ved at tiltrække er dybe skattekompetencer, både i forhold til retsgrundlaget, men også den generelle lignings- og revisionsindsats. Der er i Grønland ikke en egentlig skattefaglig uddannelse, hvorfor dette er svært opnåeligt, særligt henset til det meget smalle kompetenceområde. Der er i dag mulighed for at tage HD i regnskab på Ilisimatusarfik, men her er skatteområdet ikke specielt fremtrædende. HD tages som udgangspunkt ligeledes af personer, der er i ansættelse og gives som supplement i forhold her til"

Revisionsudvalget tager Naalakkersuisuts svar til efterretning og henleder samtidig Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirkes opmærksomhed på den beskrevne problemstilling.

Revisionsudvalget skal endvidere opfordre Naalakkersuisut til, i fald det ikke allerede er gjort, at anskue allokeringen af ressourcer til Skattestyrelsen i en større sammenhæng. Herunder bør det overvejes, hvorvidt en øgning af ressourcerne til Skattestyrelsen vil kunne "betale sig selv" bl.a. via bedre fastholdelse af medarbejdere i Grønland, øget vidensopbygning, kortere sagsbehandlingstider og øget skatteprovenu. Revisionsudvalget skal ligeledes henlede Finans- og Skatteudvalgets opmærksomhed på disse overvejelser.

4.2. Alkoholbehandlingscentre

Naalakkersuisut forklarer et mindreforbrug bl.a. med, at kommunerne ikke søger refusion for transportudgifter til klienter fra kysten.

Revisionsudvalget har anodet Naalakkersuisut oplyse, hvor stort et beløb kommunerne på denne måde "går glip af"

Naalakkersuisut har hertil svaret, at kommunerne mangler at søge refusion for ca. 500 t.kr.

Revisionsudvalget har i forlængelse heraf spurgt, om det har været overvejet, at ændre modellen, så transportomkostningerne afholdes af Selvstyret.

Naalakkersuisut har hertil svaret:

"Nej, dette har ikke været overvejet, men kommunerne er gentagende gange blevet gjort opmærksom på muligheden og proceduren for at søge refusion og det kan konstateres, at de søger mere refusion i 2015 end tidligere."

Revisionsudvalget tager Naalakkersuisuts svar til efterretning, men skal opfordre til, at Naalakkersuisut fortsætter praksis med, at henlede kommunernes opmærksomhed på muligheden for refusion.

4.3. 70.01.01 Departementet for Boliger, 70.01.04 Adm, projektudg. På anlægsområdet og 70.01.07 Bygningsmyndigheden

Nævnte hovedkonti udviser mindreforbrug, som i alle tilfælde (hovedsageligt) forklares med ubesatte stillinger. Af departementets beretning fremgår det, at alle afdelingers "målsætninger har været realistiske og er fuldt ud opnået og indfriet".

Udvalget har hertil anført, at det umiddelbart kunne forstås som om, at departementets personale-normering er for høj.

Departementet har hertil svaret:

”Nej. Personalnormeringen er alt andet en for høj. Problemet er,[...] at tiltrække kvalificeret arbejdskraft. Departementet har nogle få nøglemedarbejdere, der er hårdt spændt for og ofte til bristepunktet.”

- ! Udvalget tager besvarelsen til efterretning, men skal i den forbindelse anmode Naalakkersuisut om at redegøre for, om udarbejdelse af anlægs- og renoveringsredegørelsen (herunder redegørelsen for 2013) er en del af Departementets opgaver og om udarbejdelsen i givet fald har været en del af den beskrevne målsætning?

5. Udvalgets indstilling af revisor for Landskassens regnskaber

Jf. Forretningsordenen for Inatsisartut, § 25, stk. 2, udpeger Inatsisartut Landskassens revisor efter indstilling fra Revisionsudvalget.

Revisionsudvalget indstillede på forårssamlingen 2015, at Inatsisartut udpegede det statsautoriserede revisionsaktieselskab Deloitte til at revidere Landskassens regnskab for 2015, hvilket blev vedtaget af Inatsisartut. Revisionsudvalget skal herefter indstille landskassens revisor for 2016:

Revisionsudvalget indstiller til Inatsisartut, at Inatsisartut udpeger det statsautoriserede revisionsaktieselskab Deloitte til at revidere Landskassens regnskaber for 2016.

6. Indstilling vedrørende godkendelse af Landskassens regnskab for 2014

Et enigt udvalg indstiller beslutningsforslaget om godkendelse af Landskassens regnskab for 2014 til vedtagelse.

Med disse bemærkninger skal Revisionsudvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Jens-Erik Kirkegaard,
formand

Poul Hansen

Agathe Fontain

Ineqi Kielsen

Aqqaluaq B. Egede

Bilagsoversigt:

Bilag 1: Revisionsprotokollat, Landskassen 2014.

Bilag 2: Revisionsprotokollat, Asiaq 2014.

Bilag 3: Revisionsprotokollat, Mittarfeqarfiit 2014.

Bilag 4: Revisionsprotokollat, Nukissiorfiit 2014.

Bilag 5: Udvalgets spørgsmål- og Naalakkersuisuts svar vedr. revisionsprotokollaterne mv.

Bilag 6: Udvalgets spørgsmål- og Naalakkersuisuts svar vedr. regnskabsmæssige forklaringer mv.

Bilag 7: Revisionsudvalgets rolle ifbm. Selvstyreejede aktieselskaber.

Bilag 8: Materiale vedr. mediestøtte 2014.